

Arrest

nr. 59 564 van 12 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 18 februari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 2 augustus 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 21 januari 2011 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer D. R. (verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees geboren in Knezevo (gemeente Manastir, Kroatië). U woonde steeds bij uw vader en uw stiefmoeder te Ternovcë (gemeente Bujanovc, Zuid-Servië) en u bezit de Servische nationaliteit. Toen u drie jaar oud was gingen uw ouders uiteen. Uw moeder zag u sindsdien nooit meer. Uw vader mishandelde u uw hele leven lang. Uw loon moest u elke keer aan hem afstaan. Volgens u is uw vader zenuwziek en heeft hij een alcoholverslaving. In 2006 zocht u uw moeder eenmaal in Hongarije en Kroatië. Na een maand tevergeefs te hebben gezocht, keerde u naar Ternovcë terug. Nog in 2006 huwde u met de etnisch Albanese vrouw M.. Samen hebben jullie een zoon, L. Uw vader beledigde en vernederde M. geregeld.

Een jaar na jullie huwelijk zette uw vader M. aan de deur terwijl u aan het werk was. U zocht haar nadien op bij haar ouders in Kosovo, maar M. zou niet willen terugkeren zijn omwille van uw vader. Uw zoon L. bleef bij u en uw vader wonen. Nadien zocht uw vader een tweede partner O. R. (O.V.6.664.065) voor u. Eind 2008, een zestal maanden na het vertrek van Mirsade, huwde u traditioneel met R. R. werd meermaals door uw vader geslagen. Eenmaal kreeg ze hierdoor een miskraam. Ook ondernam uw vader eenmaal een poging om R. aan te randen. Uiteindelijk zette uw vader ook u en R. op 6 juni 2010 buiten. Uw zoon L. hield hij bij zich. Jullie trokken in bij uw schoonouders in Geraj (gemeente Preshevë). U zette uw werk stop uit schrik voor uw vader. Omdat u zich daar niet veilig voelde voor uw vader en omdat u er over onvoldoende financiële middelen beschikt, verliet u Zuid-Servië op 31 juli 2010 en reisde u illegaal naar België. Op 2 augustus 2010 vroeg u hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Bujanovc op 28 augustus 2003; uw Servische geboorteakte, uitgereikt te Ternovc op 12 juli 2010; uw nationaliteitsbewijs, dd. 12 juli 2007; de Servische geboorteakte van uw zoon L., uitgereikt te Vranje op 5 december 2007; uw huwelijksakte, dd. 27 juli 2010. Hier vernam u van uw broer D. dat ook hij door uw vader aan de deur gezet is. Ook vertelde uw broer u dat uw zoon L. door uw vader werd geslagen. U nam vervolgens contact op met uw vader. Toen hij vernam dat R. momenteel in verwachting is, dreigde hij ermee dat kind te vermoorden.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo verklaarde u Zuid-Servië enkel en alleen te hebben verlaten omwille van de problemen die u er kende met uw vader. Uw vader heeft u en uw partners jarenlang mishandeld en heeft uw twee partners aan de deur gezet. Ook heeft hij nog steeds uw zoon L. bij zich (gehoor CGVS p. 4 ev.). Hierbij dient te worden opgemerkt dat deze problemen van louter persoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenschappelijke (strafrechtelijke) aard zijn. Verder heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich in Servië niet of niet afdoende op bescherming van uw autoriteiten tegen uw gewelddadige vader zou kunnen beroepen. Zo verklaarde u dat u nooit enige melding hebt gemaakt van uw problemen met uw vader bij de autoriteiten. Ook voor de poging tot aanranding van uw tweede partner diende u geen klacht in bij uw autoriteiten. Uw verklaringen hiervoor, met name dat u dit niet durfde omdat dit de relatie met uw vader nog zou bemoeilijken, er nog meer problemen zouden volgen en dat uw vader overal mensen kent (gehoor CGVS p. 6, 8), is niet afdoende. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (waarvan een kopie als bijlage in het administratief dossier werd gevoegd) blijkt bovendien dat er in uw regio een multi-etnische politie werkzaam is. Ongeveer 50% van de agenten bij deze politie zijn van etnisch Albanese origine. De multi-etnische politie is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees. Hoewel de MEP de laatste jaren aan belang heeft verloren, blijft ze haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervullen. Zo treedt de MEP wel degelijk op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenschappelijke feiten. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in eigen land werden uitgeput, hetgeen hier duidelijk niet het geval is.

Tot slot blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich niet elders in Zuid-Servië zou kunnen vestigen om aan de problemen met uw vader te ontsnappen. Zo woonde u gedurende twee maanden probleemloos bij uw schoonouders. U verklaarde verder dat u er niet over voldoende financiële middelen beschikt en dat er niet genoeg werk is (gehoor CGVS p. 7-8). Dit zijn echter problemen van socio-economische aard die op zich geen verband houden met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat deze problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Wat betreft de asielaanvraag van uw partner O. R. (O.V. 6.664.065) besloot ik eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen aangezien ze enkel uw identiteit, nationaliteit en gezinssituatie aantonen, maar deze worden niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw R. O. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese afkomstig uit Geraj (gemeente Preshevë, Zuid-Servië) en bezit u de Servische nationaliteit. Anderhalf jaar geleden huwde u traditioneel met D. Jullie trokken bij uw schoonfamilie in. U werd eenmaal geslagen door uw schoonvader. Hierdoor kreeg u een miskraam. Op 6 juni 2010 zette uw schoonvader u en D. aan de deur. De zoon van uw partner, Lenyll, bleef bij uw schoonvader. Jullie trokken in bij uw ouders te Geraj. Omdat het financieel niet mogelijk was daar nog langer te blijven, verlieten jullie Zuid-Servië illegaal op 31 juli 2010, richting België. Op 2 augustus 2010 vroeg u hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt te Alidercë op 12 februari 2008; uw Servische geboorteakte, uitgereikt op 7 juli 2010; uw nationaliteitsattest, dd. 7 juli 2010; uw Servisch rijbewijs, dd. 4 juli 2008. In België vernam u van uw schoonbroer D. dat ook hij door uw schoonvader aan de deur gezet is. Ook vertelde D. dat L. door uw schoonvader werd geslagen. Uw partner nam vervolgens contact op met zijn vader. Toen hij vernam dat u momenteel zwanger bent, dreigde hij ermee dat kind te vermoorden.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen steunt u uw asielaanvraag op dezelfde asielmotieven als deze van uw partner R. D. (O.V.6.664.056). Aangezien ik in hoofde van uw partner een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De beslissing inzake D. R. wordt integraal hernomen en verder besloten:

“C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. De verzoekende partijen beroepen zich op de schending “van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o. a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout”.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op

de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen invoeren. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich lieten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Verzoekers blijven bij het loutere verwijt *“De in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens zijn onverenigbaar met het door het CGVS genomen besluit”* zonder dit concreet uit te werken. Een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoekers leggen hun identiteitskaart, geboorteakte en nationaliteitsbewijs voor en tonen aldus op afdoende wijze hun identiteit en nationaliteit aan. Ze leggen echter geen paspoort voor en verklaarden illegaal te hebben gereisd nu hun paspoorten vervallen zijn en ze geen tijd, noch geld hadden om nieuwe aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS verzoeker, p. 4 en gehoorverslag CGVS verzoekster, p. 3). Dergelijke boutes beweringen kunnen bezwaarlijk overtuigen nu verzoekster verklaarde dat een nieuw paspoort 400 euro kost en zij 4000 euro hebben betaald voor de illegale reis naar België. Bovenstaande vaststelling ondermijnt hun algehele geloofwaardigheid.

3.2. Verzoekende partijen beroept zich niet op de vluchtelingenstatus. Hun problemen zijn inderdaad van louter familiale en persoonlijke aard en staan niet in nexu met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

3.3. Verzoekende partijen menen evenwel dat hun *“asielrelaas beantwoordt aan artikel 48/4 §2, b) van de wet van 15/12/1980”* gezien zij een reëel risico op ernstige schade lopen naar aanleiding van de mishandelingen en intimidaties van verzoekers gewelddadige vader.

3.4. Verzoekers stellen de mishandelingen door verzoekers gewelddadige vader zelfs leiden tot een miskraam bij verzoekster. Hun asielaanvraag werd afgewezen omdat de ingeroepen asielmotieven louter interpersoonlijk, privaatrechtelijk van aard zijn, wat door verzoekers niet wordt betwist, noch weerlegd, en verzoekers niet aantonen dat zij hieraan niet kunnen verhelpen door een beroep te doen op de lokale autoriteiten of zich elders te vestigen in hun land van herkomst.

3.5. Het volstaat niet louter te verwijzen naar verzoekers eigen verklaringen en te beweren dat *“Volgens verzoekers is de bescherming tegen verdere bedreigingen en/of represailles louter theoretisch en nooit afdoende”* en *“De autoriteiten in Servië hebben weinig of geen vat op mensen of groeperingen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de autoriteiten niet meer dan dode letter is”* om aan te tonen dat verzoekers geen beroep kunnen doen op nationale bescherming en derhalve nood hebben aan internationale

bescherming. Om in aanmerking te komen voor internationale bescherming moet de subjectieve vrees of het reëel risico op ernstige schade immers geobjectiveerd worden.

3.5.1. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat een multi-etnische politiemacht (MEP) aanwezig is in verzoekers regio van herkomst waarvan ongeveer de helft van etnisch Albanese origine is. Niettegenstaande de MEP aan belang heeft ingeboet, treedt ze op in situaties van huiselijk geweld, drugsgebruik en -smokkel, burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Het feit dat verzoekers, ondanks de ernst van de voorgehouden feiten, niet de minste inspanningen deden om beroep te doen op de MEP, noch een andere vorm van nationale bescherming hebben ingeroepen, breekt de ernst van hun problemen af. Derhalve kunnen verzoekers bezwaarlijk beroep doen op internationale bescherming, te meer nu verzoeker verklaarde geen problemen te hebben met de overheid of andere burgers (zie gehoorverslag CGVS man, p. 5).

3.6. Voor zover verzoekers problemen waarachtig zijn, nu verzoekers beweringen de zoon uit zijn eerste huwelijk bij zijn gewelddadige vader te hebben achtergelaten, tonen ze geenszins aan dat ze de mishandelingen van verzoekers vader niet kunnen vermijden door zich elders in Servië te vestigen.

3.7. De verwijzing naar verzoekers *“precaire leefsituatie”*, met name *“dat zij geen woning hebben in Servië; dat zij geen daadwerkelijke toegang tot de arbeidsmarkt hebben”*, betreffen problemen van louter socio-economische aard die bezwaarlijk internationale bescherming noodzaken.

3.8. Voor het overige herhalen verzoekers hun asielmotieven en houden zij vol een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet te hebben. Voorts en in tegenstelling tot verzoekers boute bewering, blijkt wel degelijk uit de bestreden beslissingen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen alle elementen aangebracht door verzoekers in rekening heeft gebracht bij de beoordeling van hun asielaanvragen die aldus op genoegzame wijze gebeurd is.

3.9. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. De neergelegde huwelijksakte, noch de geboorteakte van verzoekers zoon, noch het rijbewijs van verzoekster tonen hun voorgehouden reëel risico op ernstige schade aan.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen. Evenmin tonen verzoekers aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen immers niet aan dat hun problemen met verzoekers vader een reëel risico op ernstige schade inhoudt, noch dat zij hiervoor geen beroep kunnen doen op nationale bescherming.

4. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK